

Zjistit, co je správné, je pro mě vždy výzva

Čerstvě jmenovaný velvyslanec USA v Praze Norman L. Eisen si svou práci evidentně užívá. S usměvavým padesátníkem jsme si na slavnostním zahájení u oběda povídali o jeho vztahu k prezidentu Obamovi, o práci, již vykonával v jeho administrativě, ale také o aspiracích, které má jako velvyslanec v ČR.

Vaše jméno je spojováno se jménem prezidenta Baracka Obamy. Kde jste se seznámili?

Byli jsme spolužáci na právech na Harvardu, oba jsme začínali v roce 1988 – a tam jsem ho v prvním ročníku poznal.

Co vás později přivedlo k práci na jeho volební kampani?

Několik věcí. Samozřejmě se nestává každý den, že by se váš přítel rozhodl ucházet o prezidentské

křeslo. Takže přátelství bylo určitě důvodem. Svoji roli sehrála i moje víra v prezidentovu „misi“. On má totiž skutečnou vizi, jak bojovat s korupcí, která byla důležitou částí jeho politiky „naděje a změny“. Také má představu o tom, jak udržet postavení USA na mezinárodní scéně v 21. století. A to považuji za důležité, protože rolí Ameriky je být morálním lídrem v oblasti hodnot, jako jsou svoboda, demokracie, spravedlnost a odpovědnost. I kdybych Baracka Obamu osobně neznal, prezident je

příslušníkem mé generace, je mladý, energický a má mnoho nápadů, což mi také imponovalo.

Jaký je Obama jako člověk?

Je přesně takový, jaký je prezentován v televizi, a je přesně takový, jaký byl před dvaceti lety. Tedy milý,

rád se směje a občas žertuje. Prezident je ale především v každé situaci velice emocionálně vyrovnaný, což je skvělá vlastnost – a takový byl vždycky. Já takový nejsem, mám tendenci se nechat věcmi více strhnout.

» pokračování na str. 3

Kdyby se politik řídil přáními svých voličů, demokracie by zkolabovala

„Člověk musí být přesvědčen o své vizi a o tom, co chce udělat, nezávisle na voličích,“ řekl nám při rozhovoru bývalý předseda ODS Mirek Topolánek, který zavítal na slavnostní zahájení Pražského studentského summitu, kde delegáty nabádal k větší kritičnosti.

Pražský studentský summit je vzdělávací projekt. V tomto ohledu by jistě čtenáře zajímalo, zda se domníváte, že české školství potřebuje reformu a v případě, že ano, jakou?

Mě ta otázka skoro mrzí. Reformu terciárního vzdělávání jsem považoval za svoji absolutní prioritu a je mi líto, že s pádem vlády jakékoliv změny skončily. České vzdělávání trpí mnoha neduhy a my jsme dokonce vydali Bílou knihu terciárního vzdělávání, která byla kompromisem vydiskutovaným s akademickou obcí a světovými odborníky. Společně jsme dali dohromady materiál, který řešil institucionální, vzdělávací i finanční aspekty případných změn tak, aby » pokračování na str. 4

Krise na Korejském poloostrově

Více informací k aktuální krizi naleznete ve zvláštním vydání Chronicle.

editorial

Lenka Do Thu
redaktorka Chronicle

Milí summití přátelé,

uvědomit si vlastní potenciál a začít jej rozvíjet je jedním ze stěžejních aspektů formování osobnosti, jakožto i důležitým krokem ke skutečné dospělosti. Je to dlouhodobý proces, který hladově po sebe-motivaci a spolkně mnoho energie. Tím, že jste se přihlásili na Pražský studentský summit, jste bezpochyby nakročili tím správným směrem. Výborný začátek!

Pohybujete se ve vysoce konkurenčním prostředí, které však stále oplývá atmosférou přátelské soutěže. Konkurence by měla člověka zdravě namotivovat k lepším výkonům. Ostře nabroušených loktů zde není třeba, avšak rozumná asertivita a orientace na poli mezinárodního dění, které se tu s vámi snažíme rozvíjet, patří k mnoha pozitivům, které si ze Summitu můžete odnést pro budoucí život. Vědomí, že vám aktivní i pasivní účast na projektu přispěje k osobnímu rozvoji, je jednou z motivací všech členů sekretariátu.

Z vlastních zkušeností vím, že čtyřdenní konference je psychickou a pro mnohé i fyzickou zátěžovou zkouškou. Dlouhá a náročná

jednání, během nichž je třeba vaší plné koncentrace, však v mnoha případech úspěšně vyústí v krásný a nablýskaný dokument – deklaraci, komuniké či rezoluci.

Nebojte se návrhy textů zlepšovat a upravovat. Nebuďte pasivními příjemci informací a zapojte se do jeho tvorby. Věřte mi, že ve výsledku budete zářit radostí při uvědomění si, že jste se na něm určitou měrou podíleli, a že oficiální text tak ponese i váš imaginární podpis. Uvěřte mi podruhé, budu-li tvrdit, že i přes běžný individualismus je příjemnou změnou být i drobnou součástí něčeho většího, něčeho tak smysluplného a zábavného!

Nepolevujte ve vůli rozvíjet vlastní dovednosti a znalosti, je-li zde tolik příležitostí. Jděte aktivně v ústřety možnostem a šancím, které vám v budoucnu život nabídne.

Nezapomeňme, že jsme se narodili jako nepopsaný arch papíru a je jen na nás samotných, čím a jak jej popíšeme. Snad krasopisem a těmi nejbáječnějšími slovy.

Úhel pohledu

1. Jak vnímáte rozhodnutí Baracka Obamy neuzavřít věznici Guantanamo a jaké to může mít důsledky pro dodržování lidských práv vězňů?

2. Souhlasíte s Mirkem Topolánkem, že všechny tři mezinárodní organizace, které zde zastupujeme, jsou neefektivní a neplní svoje poslání?

DOMINIKA KRATINOVÁ
GA, Model OSN

1\ V předvolební kampani by to, co budoucí prezident řekne, měl být určitý závazek občanům a nemělo by se od toho ustupovat. Pokud se jedná přímo o tuto věznici, neměla by v ní být porušována žádná lidská práva. Je ale očividné, že porušována jsou. Samozřejmě nevím, jak to pokračuje, zda se tento stav zlepšuje, ale s tímto krokem nesouhlasím. Barack Obama mi byl v předvolební kampani sympatický, ale tímto si to u mě pokazil. 2\ Absolutně nesouhlasím s názorem Mirka Topolánka, že orgány OSN jsou zbytečné. Samozřejmě jsou jeho názory – at je poslouchám, kde je poslouchám – razantní, ale někdy by si měl sám koukat do pusy. Chtěla bych vidět, jak by on sám některé ty věci vyřešil bez orgánů, co v OSN máme.

2\ Já se přiznám, že jsem Mirku Topolánkovi jako premiérovi fandil, stejně jako jeho názorům. O jeho včerejším projevu si myslím, že pokud jeho projev nebyl pravdivý celý, pak alespoň z části. Mně fungování těchto institucí zajímá, ale nemyslím si, že by fungovaly nějak skvěle. Jsem sice v tomto směru velmi kritický, na druhou stranu ale ne tolik jako Mirek Topolánek.

JANA LOHROVÁ
Model NATO

1\ Za hlavní problém považuji fakt, že jde o nekonzistentní krok. Když něco slíbil – a on toho nasliboval hodně a lidé na celém světě tomu věřili – očekávalo se, že to splní. Nevytváří to dobrý dojem nejenom o něm jako člověku, ale o Spojených státech vůbec. 2\ Myslím si, že tyto organizace do jisté míry efektivní jsou. Není to asi to nejlepší, čeho by se dalo dosáhnout, nemáme například společnou akci v Libyi, ale na spoustě polí se ona efektivita projevuje. Navíc efektivita se nutně nerovná poslání. Posláním Spojených národů je především nechat všechny národy projevit svůj názor a prodiskutovat jej na společné platformě.

SOŇA GALUŠKOVÁ
HRC, Model OSN

1\ Určitě nebylo dobré, že Barack Obama nesplnil to, co slíbil, ale přiznejme si to: Je to politik. V politice se to stává hodně často, a to i v jiných státech. On je ale americký prezident, který je hodně viditelný po celém světě a zrovna v tomto případě si myslím, že svůj slib splnit měl. Pokud tam dochází k porušování lidských práv, nelze očekávat, že by se to do budoucna mohlo nějak spravit.

2\ Částečně měl určitě pravdu. I tady, když si zkusíme průběh schvalování rezolucí, vidíme, že jde skutečně o zdlouhavý proces a že tyto instituce skutečně nejsou příliš efektivní. Ale jak on sám říkal – žádné jiné alternativy nejsou.

FOTO DNE

Čokoládové povzbuzení redakci Chronicle

JAN EXNER,
Model EU

1\ Považuji tento krok Baracka Obamy za nekonzistentní, ale nejen tento – třeba ve svých předvolebních slibech řekl, že se do určitého termínu, který konkrétně stanovil, vrátí američtí vojáci z Afghánistánu. Což, jak si můžete všimnout, se taky nestalo. Stačí si přečíst nějaké americké noviny nebo se projít po ulici ve Washingtonu a zjistíte, že podpora Baracka Obamy již není tak silná. Co se týče věznice Guantanamo a jejího neuzavření, myslím si, že to byla jedna z jeho zásadních politických chyb.

Exkluzivní rozhovory

Z dobrých vztahů mezi našimi zeměmi chci udělat vztahy skvělé

Podporuj všechny tyto studenty v jejich úsilí stát se diplomaty. (Eisen)

» pokračování ze str. 1

V americké administrativě jste byl před svým odchodem zodpovědný za pracovní etiku. Jak byste popsal tuto hodnotu?

Vždycky dělejte to, co je správné. Není to vždy jednoduché ani příjemné. Vědět, co je správné, přitom nemusí být samozřejmostí – pro mě je vždy velká výzva zvážit situaci a říct si: Co je v této situaci správné? To je tedy základem etiky – udělat správnou věc bez ohledu na důsledky, které to může mít.

Mnoho lidí v ČR si stěžuje na zkorumpovanou vládu a na absenci morálního rozměru ve veřejném dění. Myslíte si, že nějaké výsledky vaší práce pro americkou administrativu by mohly být převzaty do našich struktur?

Nepochybně. A myslím si, že v České republice je k tomu nejlepší čas. O tom problému se hodně mluví, každý vymýšlí nějaká řešení. Vláda předložila velmi ambiciózní protikorupční plán a zdá se, že má šanci jej prosadit. Samozřejmě zbývá udělat spoustu práce – je třeba zajistit, aby byla legislativa nejenom schválena, ale

i následně implementována. Bude to trvat dlouho, ale myslím si, že za sebou máte velmi dobrý začá-

ležitý, a proto je nutné zaujmout k nim komplexní přístup. Toto je jen několik mých tipů.

„Nejlepší práce, kterou jsem kdy měl.“

tek. Jako prioritu číslo jedna vidím zadávání veřejných zakázek, což lze vyřešit stejnou cestou, jako to děláme v USA – sledováním toku peněz. Velmi důležitá je jejich transparentnost a otevřenost, dále pak například nezávislost státních zastupitelství. Ale vládní protikorupční plán řeší – tuším – padesát šest otázek, které jsou všechny dů-

Co považujete za hlavní smysl své práce zde v České republice?

S americko-českými vztahy není nic v nepořádku. Vnímám je jako dobré, rád bych je ale vylepšil na výborné, a to skrze nalézání nových projektů, na kterých můžeme společně pracovat. Vidím možnou spolupráci na třech pilířích: strategické a bezpečnostní politice, ob-

chodní a hospodářské spolupráci a na hodnotách, které sdílíme. Musíme přicházet s novými nápady, na čemž tvrdě pracuji každý den. Například si myslím, že by naše země společně mohly být vůdčími propagátory mírového využití jaderné energie pro 21. století. To je oblast, která má potenciál rozvoje, neboť v ní obě naše země zaznamenávají výborné výsledky. Jaderná energie má ekonomický rozměr, zajišťuje nám energetickou bezpečnost a podtrhuje naše sdílené hodnoty. Je to navíc možnost pro „ozelenění“ naší ekonomiky – pro zajištění bezpečné, čisté a obnovitelné energie s přesahem do všech tří jmenovaných oblastí.

V Pražském studentském summitu stovky mladých lidí okouší chuť diplomatického světa. Vy sice nejste kariérním diplomatem, ale právě proto máte možnost srovnání. Jaká je práce diplomata. Naplnila vaše očekávání?

Je to nejlepší práce, kterou jsem kdy měl! Úžasná! Podporuji všechny tyto studenty v jejich úsilí stát se diplomaty. Navíc Češi a Američané jsou blízcí přátelé, Praha je nádherné město a já mám v této zemi kořeny. Proto se tu cítím šťastně a příjemně. I love it!

A dovedete si představit, že byste sloužil třeba na Blízkém východě nebo na jiném místě, kde klima není tak přátelské?

Sotva jsem vybalil své kufry. Soustředím se teď na to, abych si užil své působení tady.

Tomáš Jungwirth

NORMAN L. EISEN

Narodil se v roce 1960 v Kalifornii, jeho rodiči byli židovští imigranti s kořeny ve střední Evropě. Vystudoval právo na Harvardu, poté působil téměř dvě desetiletí jako advokát. Podporoval úspěšnou prezidentskou kandidaturu Baracka Obamy a následně jím byl jmenován do funkce zvláštního poradce pro etiku a vládní reformu. Zde si za svůj nekompromisní přístup vysloužil přezdívku „Pan Ne“. V červnu 2010 byl prezidentem navržen do úřadu amerického velvyslance v ČR, nedostal však posvěcení Senátu. Prezident proto využil svého ústavního práva a do funkce jej přesto jmenoval – americký Senát však tento krok musí do konce svého volebního období potvrdit.

Odpovědnost mezinárodního společenství je po konfliktu ve Rwandě vyšší

Víceméně souhlasím s Karlem Schwarzenbergem, že je v tuto chvíli předčasné se do dění vměšovat. (Topolánek o nepokojích v severní Africe)

» pokračování ze str. 1

vůbec bylo možné zachytit světový trend. Ten dnes klade důraz na vysokou úroveň bakalářského vzdělávání v nejrůznějších specializovaných oborech a zároveň na výchovu elit – lidí, kteří jsou schopni pracovat v univerzitním výzkumu a táhnout ekonomiku směrem dopředu. Naše terciární vzdělávání toto nemá.

A nemyslíte si, že je to z velké části i otázka peněz, které ve školství chybí?

Já si to právě nemyslím. Řekl bych, že je to zejména otázka posílení autonomie škol, zajištění jejich větší finanční nezávislosti a možnosti podílet se na výsledku výzkumu. Tedy není to otázka peněz. Důležité je posílení role managementu škol, jejich větší autonomie, lepší možnosti evaluace úrovně škol a snadnějšího přístupu k informacím pro potenciální studenty.

Jak byste hodnotil roli české zahraniční politiky v souvislosti s nepokoji v arabských zemích? Myslíte si, že šla správným směrem, nebo byla nevýrazná, jak se jí vyčítalo? A jak v tomto ohledu hodnotíte úlohu Evropské unie?

Evropská unie má úplně jiné priority a zájmy než Spojené státy a plynou jí z dění v severní Africe a na Blízkém východě úplně jiná rizika. Proto je taky postoj jednot-

livých států jasně determinován jejich ohrožením. Ať už je to Itálie nebo Francie poznamenaná přístěhovalectvím a zvýšením kriminality nebo závislostí na surovinových zdrojích. Na problém bylo ale začleněno mnohem dříve: Dlouhodobě chybná politika vývozu demokracie do těchto zemí, uplácení režimů a držení obskurních vůdců na jejich pozicích pouze proto, že jsme závislí na jejich ropě a plynu, vedla k velkému nárůstu napětí. Ačkoliv revoluce mají spíše islámský charakter, jejich výsledek nemusí být vůbec negativní.

Víceméně souhlasím s Karlem Schwarzenbergem, že je v tuto chvíli předčasné se do dění vměšovat. Samozřejmě kromě Libye, kde se domnívám, že zásah je v nějaké podobě nutný. Souhlasím s Václavem Havlem: Není možné se jen dívat, jako jsme se dívali na Jugoslávii, kde si fezali hlavy, nebo jako v devadesátém čtvrtém roce

na Rwandu, kdy během několika měsíců Hutuové vytvářeli milion Tutsiů a celý demokratický svět jen přihlížel a dodával jim mačety, aby se vzájemně mohli sekat. Dnes si myslím, že odpovědnost mezinárodního společenství je vyšší a pevně doufám, že Rada bezpečnosti a Spojené národy zaujmou včas takové stanovisko, aby nedošlo k vyvražďování opozice.

A souhlasíte s linií české zahraniční politiky?

Česká zahraniční politika v této chvíli neříká ani tak, ani tak. Je to dáno ale také tím, že dnešní koaliční vláda je takový slepenec, že se těžko shodne na jednotné pozici. A to nemluví o levicové opozici, která je poslední desetiletí v zahraniční politice úplně mimo mísu, takže její názor mě ani nezajímá.

Byl jste dlouho šéfem největší české pravicové strany, jaký jste měl...

Já bych skoro řekl středopravicové a někdy spíše středové. (smích)

Jaký jste měl vlastně kontakt s voličem? Měl jste pocit, že promlouváte k lidem, kteří tomu, co říkáte, rozumí? Byla ta komunikace pro vás obtížná?

Učím na Vysoké škole ekonomické Ekonomii veřejné volby, která počítá s tím, že voliči jsou ignoranti; některé nové teorie dokonce říkají, že voliči jsou hlupáci, kteří se systematicky mýlí. Styk s voličem je velmi komplikovaný – Winston Churchill dokonce řekl, že proti demokracii obecně hovoří už jen pětiminutový kontakt s voličem. Musím říct, že já jsem měl s lidmi velmi bezprostřední kontakt a ať to byli kopáči ve výkopu nebo akademici, vždy jsem je byl schopný přesvědčit. Nejhorší jsou média, která v posttotalitní společnosti nehrají roli hlídacích psů, ale vovyeurů.

Teď už jsem mimo politiku, tak si můžu dovolit to říct: Člověk musí být přesvědčen o své vizi a o tom, co chce udělat, nezávisle na voličích. Kdyby se řídil podle nich, jakýkoliv demokratický systém by zkolaboval. Naštěstí politici neplní všechny sliby, které říkají před volbami, a proto demokracie může i při všech svých selháních fungovat.

MIREK TOPOLÁNEK

Bývalý český politik. V letech 1996-2004 působil v Senátu PČR, v listopadu 2002 se stal po Václavu Klausovi druhým předsedou ODS, kterou dovedl v roce 2006 k vítězství ve volbách do Poslanecké sněmovny a stal se předsedou vlády ČR. Tuto funkci zastával do roku 2009. Od ledna do května 2009 byl předsedou Rady EU.

Delegátský duel

Jaký je názor vašeho státu na další vývoj jaderné energie?

Jan Dipold

ÍRÁN, GA

Podle Smlouvy o nešíření jaderných zbraní (NPT) má každý stát právo vyvíjet svůj mírový jaderný program. Existují však i takové státy, které NPT nepodepsaly, a nejsou tak ničím vázány. V tuto chvíli jsou proto omezovány, a tím „trestány“ právě ty, které svým podpisem deklarovaly výhradně mírové využití jádra. Írán tuto smlouvu ratifikoval v roce 1970, což znamená, že nepodporuje žádný vojenský nukleární program, naopak vyžaduje plné právo na to, aby využíval jádro mírově. Írán přitom pouští a zve do země inspektory Ruska, Číny i Mezinárodní agentury pro atomovou ener-

Na půdě Valného shromáždění je letos jedním z hlavních témat proliferace jaderných zbraní. Problematika íránského či izraelského jaderného programu sice zaměstnává mezinárodní společenství již dlouhá léta, přesto – a snad právě proto – je stále aktuální. Jak vnímají mírové a vojenské využití jádra státy z opačných stran politického spektra?

gii (IAEA). Vojenské účely v tuto chvíli nesledujeme, i když jsme si vědomi nebezpečí ze strany Izraele, možná i Spojených států amerických. Izrael nukleární zbraně evidentně má, pouze se k tomu nechce přiznat, a navíc není vázaný dohodou NPT. Nadto nám stále vyhrožuje útoky na naše strategické cíle, což vnímáme jako obrovský problém, jímž se musíme nadále zabývat.

Argentina se stala smluvní stranou první bezjaderné zóny nad hustě obydleným územím a jako taková má jasně vyhraněný názor na vojenské jaderné programy. Dle našeho názoru by neměl mít žádný stát na světě právo provádět vojenský jaderný program, naopak všechny státy by měly mít přístup k mírovému využití ja-

Jakub Vaněk

ARGENTINA, GA

derné energie; tedy i Írán. Nicméně chování tohoto státu vůči inspektorům IAEA je krajně podezřelé a není slučitelné s požadavkem naprosté transparentnosti, kterou mírový jaderný program vyžaduje. Byla by proto nutná revize všech jaderných programů – nejenom íránského. Argentina je nicméně velkým spojencem Izraele a jako taková, i přes jisté znepokojení, respektuje jeho rozhodnutí nepodepsat NPT. Myslíme si, že to není smlouva, kterou by členské státy OSN měly být nuceny podepsat.

SOCIAL EVENT

Příšery mají žízeň! Uhas tu svou hororovými drinky v akci!
Na Plesu příšer budou za akční ceny tyto jedy:

- Mojito
- Sex on the beach
- Captain Morgan & cola
- Chupito
- Gin & tonic

Nezapomeň: **14.3.2011 od 19:00**
Club Óčko, v blízkosti
Kongresového centra
Lístek za **70 Kč** koupíte u registrace.

Model OSN

Rada bezpečnosti – SC

Druhý den závěrečné konference demonstroval obě možné podoby jednání na půdě Rady bezpečnosti. Na jedné straně došlo k bleskurychlému a chvályhodnému dosažení konsensu, na straně druhé se členové Rady záhy dostali do paralyzující patové situace.

VÍTEJ, JIŽNÍ SÚDÁNE!

Oním nekonfliktním bodem agendy se stala otázka přístupu členských států k výsledkům referenda v Jižním Súdánu a potenciální přijetí tohoto budoucího státu do OSN. Všechny státy radostně přivítaly jak relativně klidný průběh referenda, tak jeho výsledek a takřka bez výjimky vyjádřily svou ochotu napomáhat mírumilovnému vývoji v oblasti a přivítat zemi do rodiny světového společenství. V tomto smyslu poté v rekordním čase pouhých devadesát minut od zahájení jednání vytvořily komuniké, které jejich shodu v dané otázce plně refletovalo.

LIBYJSKÝ PAT

Po přijetí již zmiňovaného dokumentu se Rada začala zabývat druhým bodem agendy, a to současnou situací v Libyi. Ten však s dosavadní konstruktivní atmosférou ostře kontrastoval. Na půdě Rady bezpečnosti se totiž rozpoutala vyhrcoená diskuze o povaze případného zásahu mezinárodního společenství i legitimitě činnosti povstalců v Bengházi, v níž excelovali především delegáti Ruskoska, Francie a Číny. Tato neshoda se stala podkladem pro přizvání zástupce libyjských povstalců na půdu Rady, které ovšem pouze eskalovalo již tak napjaté jednání a podnítilo delegátku Gabonu, aby jej označila za „zajímavý příklad toho, jak naše práce neměla dopadnout.“

KARZÁI NIC NEMĚNÍ

Nečekané prohlášení afghánského prezidenta, vyzývající ke stažení sil NATO ze země, vyprovokovalo reakci i ze strany členských států Rady. Ta proto promptně přerušila projednávání situace

v Libyi, aby mohla na Karzáiho krok reagovat. Před uzávěrkou tohoto čísla nedošlo ke schválení žádného dokumentu, avšak z diskuze vyplynulo, že ačkoli Rada lituje

civilních obětí války v Afghánistánu, stažení vojsk před vypršením mandátu by situaci jen zhoršilo.

Lucie Ottingerová, SC

Valné shromáždění – GA

Již od počátku prvního jednacího dne byla situace ve Valném shromáždění doslova výbušná. Jednání o prvním bodu agendy, tedy o revizi pravomocí Mezinárodní agentury pro atomovou energii (IAEA), se totiž často stáčelo k problematice nukleární bezpečnosti a zbraní hromadného ničení. Delegáti nezůstali agendě nic dlužni a jejich projevy byly často skutečně plamenné. A to až se již jednalo o nesmlouvavě mora-

lizujícího delegáta Ruské federace, který důrazně vyzýval k tvrdšímu postupu vůči zemím nedodržujícím Smlouvu o nešíření jaderných zbraní (NPT), nebo o delegáta Íránské islámské republiky, jenž stejně tvrdě obhajoval suverenitu jednotlivých zemí a princip nevměšování se.

„MALÁ REZOLUCE“

Po krátké obecné diskusi přešli delegáti do diskuze podrobné a vzá-

pětí přišel první návrh dokumentu. Tato Rumunskem předložená rezoluce byla původně zamýšlena jen jako jednoduché řešení vyzývající k nutnosti revize pravomocí IAEA. Avšak ukázalo se, že projednávaná problematika obsahuje mnoho velmi kontroverzních bodů a delegáti v krátkém sledu podali téměř dvě desítky pozměňovacích návrhů. Zbytek jednacího dne se pak plénum GA snažilo vyřešit tuto složitou problematiku. Objevily se

dokonce návrhy na zahrnutí Indie a Pákistánu mezi jaderné mocnosti a jejich zapojení do systému kolektivní nukleární bezpečnosti. Nicméně delegáti se nakonec dokázali ve změní pozměňovacích návrhů vyznat a po stažení a zamítnutí několika z nich začali dávat rezoluci podobu, jež je hodna pléna GA.

DOBŘÁ PŘÍPRAVA

Delegáti si tak během prvního jednacího dne postupně vyzkoušeli téměř všechny existující způsoby jednání. Avšak nejenže se s nimi vyrovnali, jak se náleží, ale byli i kreativní a snažili se zpřehlednit a vylepšit formát svého jednání. V obtížné diskuzi se tak objevovaly návrhy na přesnější specifikaci jednání a postupné probírání jednotlivých pozměňovacích návrhů. Ukazuje se tedy, že delegáti jsou připraveni, a Valné shromáždění v budoucnu zajisté uvidí mnoho kreativních forem jednání.

Matouš Hruška, GA

Rada pro lidská práva – HRC

Kdo během sobotního dne zavítal alespoň na pár okamžiků na půdu Rady pro lidská práva, ten rychle pochopil, že nevstoupil do doušky plného spácu, ale spíš do arény rytířů, kteří pouze vyměnili meče za slova a neprůstřelné argumenty. Delegáti se do prvního bodu agendy, práv dětí, pustili opravdu plnou parou.

DIPLOMATICKÉ BOJIŠTĚ

Vše to začalo rezolucí, kterou jako rukavici vhodila krátce po začátku jednání do ringu delegátka Íránu, a rozbouřila tím do té doby poměrně poklidné a místy i lehce ospalé vody Rady pro lidská práva. Delegáti se okamžitě probrali a s výrazem mazaných špiónů začali rezoluci podrobovat pečlivému zkoumání. V soubojové hantýrce bychom to nazvali „obhlížení slabých míst nepřítele“, ale jedním z hlavních cílů OSN je spolupráce, a proto věřme, že nešlo ani tak o rýpání do soupeřova brnění jako o hledání cestičky k pověstnému „jak

nasytit vlka, aby koza zůstala celá.“ Inu, i o tom přeci diplomacie je.

Překvapivá situace nastala lehce před obědem, když vypukla názorová přestřelka, která vyvrcholila dokonce oficiální žádostí o omluvu. Obědové kuloáry a zřejmě i plné žaludky však atmosféru poněkud uklidnily a již nic nemohlo bránit dalšímu vyjednávání. To by se dalo popsat dvěma slovy – neúnavné

a dynamické. Že se dá bojovat různými způsoby umě předvedl delegát Číny, který svými leckdy až lyrickými projevy zvedal vzhůru koutky nejen svých spojenců, ale celého osazenstva HRC. Opomenout nelze ani delegáta Argentiny, jehož poznámky se několikrát trefily přímo do černého. Stejně tak i slova z úst delegáta Bolívie ukázala, že někdy stačí jen promluvit, a bitva je vaše.

KONEC DOBRÝ, VŠECHNO DOBRÉ

Na závěr lze jen s potěšením oznámit, že boj byl sice tvrdý, leč „naštěstí“ jen slovní. Za společné zamávání bílou vlajkou (s modrým vavřínovým logem) pak můžeme považovat rezoluci, který byla po dlouhém, ale velmi úspěšném dni přijata.

Šárka Ošřádalová, HRC

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

Ještě před započítím vášnivých diskuzí měli delegáti ECOSOC možnost neformálně prodiskutovat rysy rezoluce na téma Mezinárodní oddlužení. V předvečer prvního jednacího dne se totiž sešli na koktejlu v ekonomickém institutu CERGE-EI. Cenné rady i osobní vhled do hospodářského dění ve světě jim poskytl Radek Špicar, ředitel pro vnější vztahy automobilky Škoda Auto. Některé z jeho trefných poznámek dokonce delegáti reprodukovali ve svých včerejších projevech.

Po zahájení jednání mladí diplomaté potvrdili znění agendy předjednané na posledním přípravném setkání. Vzápětí se rozvinula debata o sobeckosti a velkorysosti států a o tom, zda odpouštět či nepromíjet vzájemné dluhy. Argumentace ambasadorů byla přerušena nejprve dezertem a kávou, poté žebírkem s rýží a nakonec pěti minutami slávy v oslnivé záři slunce a blesků fotoaparátů. Schopnost „balancovat na hraně“ se podruhé projevila během pozování na kaskádě před Kongresovým centrem.

PROMARNĚNÁ ŠANCE?

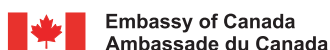
Klub H se stal odpoledne svědkem nečekaného vyústění. Návrh dokumentu, který předložila zástupkyně Japonského císařství, byl i po neúnavném předkládání pozměňovacích návrhů zamítnut. Před uzávěrkou tohoto čísla byl tedy osud mezinárodních dluhů ještě stále nejistý. Všichni v sále vkládali proto naděje do nově vytvořené rezoluce, se kterou vystoupila delegátka Maďarska a která má šanci získat širší podporu.

CHVÁLÍME, CHVÁLÍME

Zvláštní ocenění si zaslouží především delegáti Čínské lidové republiky, Kostariky, Konga a velvyslankyně Japonska. Snad svým umem budou zkvalitňovat jednání také v neděli, kdy je čekají témata jako reprodukční politika či regulace bankovního sektoru.

Veronika Kadlecová, Jan Teplý, ECOSOC

Partneři Modelu OSN

Generální partner
Modelu OSNHlavní partner
Modelu OSN

Informační centrum OSN v Praze

Model OSN

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

Potlesk. Ten následoval hned za prvním projevem, který zazněl z úst delegátky Kanady a jímž započaly konferenční dny Programu OSN pro životní prostředí. Na začátku projednávání prvního bodu agendy, tedy průmyslu a udržitelného rozvoje, byl vidět patrný soulad mezi mnohými státy. Při řešení dané problematiky se hodlaly zabývat především hledáním nových cest pomoci rozvojovým státům, vývoji a aplikaci moderních technologií, sdílení know-how, rozvoji čistého a ekoeffektivního průmyslu či snaze více využívat obnovitelné zdroje energie. Největší zásluhy v této části jednání připisujeme Kanadě, Izraeli, Japonsku, Brazílii, Venezuele, Indii a zástupci BP.

DO PRŮMYSLU PO HLAVĚ

Plénium UNEP také mimo jiné vyslechlo návrh delegáta Velké Británie na účinnější finanční podporu rozvojových států, a to v návazání na výsledky Klimatického summitu OSN v Kodani z roku 2009. Diskuze

se brzy posunula do podrobné části, ale za celý den byl UNEP svědkem i mnoha neformálních jednání. Ta byla předsednictvem chvílemi popoháněna, chvílemi zpomalována.

PRŮMYSL VERSUS ENERGETIKA

V další části jednání se UNEP stal svědkem ofenzivní debaty, kde mezi sebou doslova svedly boj dva body agendy, tedy průmysl a udržitelný rozvoj se svým pododem – energetikou. Řečeno jinými slovy – delegáti se snažili hledat konsenzus nad tím, kde by chtěli

onen kýžený konsenzus najít. Debata se poté rázem stočila k emisním povolenkám, které jsou jedním z efektivních způsobů, jak zmírnovat negativní dopady průmyslu na životní prostředí. Bude se nakonec připravovaná rezoluce věnovat i energetice anebo se zaměří na v posledních dnech více než podstatnou problematiku vodních zdrojů? Nebo se snad bez jasného řešení přejde k dalšímu bodu agendy? To se brzy dozvíme...

Iveta Moravcová, UNEP

Světová obchodní organizace – WTO

zesporu zejména vystoupení Čínské lidové republiky, Bolívie či Kanady.

VE VÍRU VYJEDNÁVÁNÍ

Poté, co „Pascal Lamy“ i pan náměstek odborně okomentovali proběhnuvší projevy, se ministři a ministryně přesunuli do Kongresového centra Praha, aby již mohli začít konstruktivně jednat o bodech agendy letošní konference. Hned zpočátku byl předložen návrh Austrálie, jenž řadil na první místo jednání o liberalizaci obchodu nezemědělskými výrobky v oblasti průmyslu před subvence v zemědělství a následně obchodní aspekty práv k duševnímu vlastnictví a jenž byl i přes počáteční drobný odpor rozvojových zemí záhy schválen. Proto probíhalo další vyjednávání v rámci průmyslových výrobců, kde si stihli delegáti za neskutečně krátkou dobu stanovit nejen základní směřování další diskuze, ale rovněž učinili významné kroky k dokončení tohoto bodu agendy. Vypadá to dobře. A bude ještě lépe.

Vojtěch Fiala, WTO

Ministři a ministryně Světové obchodní organizace se za zpěvu vlaštovek probudili do krásného slunečného rána. Pohlédli do diáře a nadšením povyskočili. Dnes je „Den D“! Vzali vše potřebné a s elánem spěchali na Ministerstvo průmyslu a obchodu, kde mělo proběhnout oficiální zahájení letošní ministerské konference tv rámci WTO a kde na ně čekal nejenom náměstek ministra průmyslu a obchodu Martin Tlapa, ale i předsednictvo, občerstvení, ba i dokonce sám „Pascal Lamy“ (Jan Walter, zakladatel a bývalý předseda WTO, dnes její odborný poradce).

POD TAKTOVKOU PANA NÁMĚSTKA

Po úvodním slovu paní předsedkyně se ujal řečnického pultíku pan náměstek, jenž předal plénu své poselství a rovněž okomentoval témata letošní agendy. Poukázal zejména na důležitost Evropské unie či klíčovou vzájemných vztahů Spojených států amerických a Číny. Záhy pana náměstka vystřídal Jan Walter, který rovněž věnoval delegátům několik cenných rad. Hned na to byl pultík přenechán samotným delegátům, kteří se jali přednášet své úvodní projevy. Nutno přiznat, že byly tento rok obzvláště kvalitní. Za zmínku stojí be-

Model NATO

The beginning of the Prague Student Summit Final Conference is finally here! At last our honourable delegates find themselves in the Prague Congress Centre, where they are given the chance to exercise their newly acquired skills.

NO-FLY OR YES-FLY?

After the delegates gathered themselves in Club D of the Prague Congress Centre (which by the way offers a marvellous view of the Prague Castle panorama), our honoured Secretary General greeted them and declared the meeting open only to see it come to a swift halt – there was

no need for worries though, because the delegates suspended the meeting for just a few minutes in order to clarify which points of the agenda are to be adopted. Our ambassadors found a common ground in a nick of time, which led to a quick acceptance of the agenda with the following items to be discussed: Libya, Afghanistan and NATO-Russia relations.

The ambassadors seemed to be in high spirits with the agenda passing so smoothly. With the topic of Libya coming up, the first clashes followed, the main one revolving around the issue of direct intervention. A group of delegates led by the United Kingdom and the United States

called for establishment of a no-fly zone while another fraction most actively represented by Iceland, the Czech Republic and Slovakia, endorsed no direct involvement with the exception of humanitarian aid. The only common ground was a call for Colonel Gaddafi to step down.

KARZAI: PULL BACK!

The delegates then moved on to the next topic on the agenda – the persistent issue of Afghanistan. Shortly afterwards, an official statement from the Afghani president, Mr. Karzai, appeared in the world press. In his statement, Mr. Karzai asked the NATO troops to withdraw from Afghanistan. This has been said in response to a recent bombing that claimed the lives of nine children.

Model NATO team would like in particular to compliment the contributions of the delegate of Norway.

*Tomáš Maďar, Jakub Živanský
Model NATO Team*

Model EU

Radu Evropské unie, respektive Model EU, včera čekalo schvalování agendy. Tři hlavní body byly určeny, nicméně existoval prostor pro představení dalších. Jak tedy hlasování dopadlo a jak vypadá konečná podoba agendy Modelu EU? Na čem se delegáti shodli a v čem naopak panoval rozpor?

SCHVALOVÁNÍ AGENDY

Sobotního rána dne 12. března se atmosféra v jednací místnosti Modelu EU nesla v duchu sporů při přijímání agendy. Shoda nepanovala zejména ohledně pořadí bodů agendy, které rovněž odráželo žebříček hodnot a priorit členských států. Nakonec státy nadpoloviční většinou odhlasovaly na prvním místě téma aktuální situace v Japonsku a dalších zemích zasažených zemětřesením a vlnou tsunami. Smyslem tohoto jednání bylo schválit deklaraci, jež by obsahovala jasné vymezení této katastrofy, vyjádření lítosti, nabídnutí pomoci v případě, že o ni Japonsko požádá, a určení rozsahu této pomoci. Delegáti si vyžádali účast třetí osoby, a to delegáta Japonska z

Valného shromáždění Modelu OSN. Jako další body si schválili azylovou a migrační politiku se zaměřením na Romy v EU, ekonomickou agendu týkající se rozpočtové odpovědnosti a Evropský zatykáací rozkaz.

ROMOVÉ V EU

V době pokročilého odpoledne se Rada EU dostala k projednání usnesení, které prosazuje vzhledem k právě probíhajícímu předsednictví Maďarsko. Potřeba naléhavého řešení vyvstala zejména po vyhoštění několika stovek Romů z Francie.

K tomuto bodu agendy rovněž vystoupil v úvodu konferenčního jednání bývalý eurokomisař, pan Vladimír Špidla; delegáti proto měli možnost využít jim předané zkušenosti a znalosti. Cílem usnesení bylo zohlednit v této situaci znepokojení nad jednáním Francie, spočívajícím v diskriminaci na základě rasy a porušování směrnice o volném pohybu. Výsledky tohoto jednání vám přineseme v dalším čísle.

*Klára Machová
Model EU*

Partneri Modelu NATO

Hlavní partner
Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Model NATO is co-sponsored by the
North Atlantic Treaty Organization

Partneri Modelu EU

Generální partner Modelu EU

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

WHITE & CASE

Součástí konference jsou cizokrajní diplomate,

...s pečlivě uvázanými kravatami,

...za účasti významných hostů,

...plným dokumentů,

...za mediálního hukotu,

...v uvolněné a přátelské atmosféře,

...s krásným a čerstvě upečeným Chronem v ruce,

...a lidmi, kteří jsou neviditelní. Ne však jejich práce.

TOP partneři

GENERÁLNÍ PARTNER
MODELU OSN

HLAVNÍ PARTNER
MODELU OSN

HLAVNÍ PARTNER
MODELU NATO

MODEL NATO IS CO-SPONSORED BY
THE NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

GENERÁLNÍ PARTNER
MODELU EU

UNIVERZITNÍ
PARTNER

PARTNER ZAHÁJENÍ

PARTNER JEDNÁNÍ

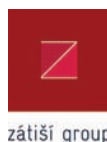
PARTNERSKÉ MĚSTO

Dodavatelé služeb

IT PARTNER

Mediální partneři

RESPEKT

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

PARTNER CHRONICLE

Asociace pro mezinárodní otázky Association for International Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databázi ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktor:** Lukáš Zícha, tel.: 605 435 592; **zástupce šéfredaktora:** Tomáš Jungwirth, tel.: 605 103 016; e-mail: chronicle@amo.cz; **korektury:** Lenka Do Thu, Lucie Doubková, Tereza Jermanová, Tomáš Jungwirth, Iveta Moravcová, Lucie Ottingerová, Sue Nguyen, Lukáš Zícha; **odborná spolupráce:** Tomáš Jungwirth, Tomáš Fiala, Lenka Do Thu, Vojtěch Fiala; **obrazový redaktor:** Lenka Do Thu; **web:** Tomáš Jungwirth; **fotografie:** Matuš Škorík, Tereza Jermanová, Šimon Ehrlich; **grafická úprava:** Michal Long.